

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.124/2012/6. szám

A Kúria a Dr. Kerekes és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Vitos Edina ügyvéd, **cím**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek a Dr. ... jogtanácsos által képviselt Magyar Bányászati és Földtani Hivatal (1145 Budapest, Columbus u. 17-23.) alperes ellen bányászati ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2011. december 7. napján kelt 5.K.20.458/2011/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 11. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Veszprém Megyei Bíróság 5.K.20.458/2011/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A Veszprémi Bányakapitányság, mint elsőfokú hatóság 1994. január 11-én kelt 1059-10/1993/9. számú határozatával állapította meg a **M.B.** Kft. részére a **V1**-dolomit bányatelket. 1998. év folyamán a **M.D.** Kft. műszaki üzemi terv (a továbbiakban: MÜT) kérelmet nyújtott be a bányakapitányságra, amelyet az a 5923/1998. számú döntésével jóváhagyott. A MÜT 1999-től 2003. december 31. napjáig volt hatályos, és melléklete ábrázolta azokat a területeket, amelyeken a bányakapitányság jóváhagyta a kitermelést. A **V1**-dolomit bányatelket a bányavállalkozó kérelmére a bányakapitányság megosztotta és 2001. március 12. napján kelt 741/2001. számú határozatával módosította a 366-7/1995. számú határozatát és ezzel megállapította a **V1**-dolomit bányatelket, majd 1088/2001. számú határozatával módosította a 366-7/1995. számú határozatát és

létrehozta a **V2**-dolomit bányatelket. A **V2**-dolomit bányatelket létrehozó 1088/2001. számú határozat 2001. április 6-án lett jogerős, majd a bányatelek jogosítottjának neve 2001. április 20-ával változott felperes nevére, amely a jelen per felperese. A Veszprémi Bányakapitányság, mint elsőfokú hatóság 2010. december 3-án ellenőrzést tartott a felperes jogosultságába tartozó **V2**-dolomit bányatelken. A helyszíni szemlén a bányakapitányság megállapította, hogy a felperes által a kitermelés helyeként megjelölt terület nem egyezik a MÜT-ben jóváhagyott területtel, a felperes a MÜT-től eltérően, a bányakapitányság által kitermelésre igénybe venni nem engedélyezett területen végzett kitermelést, a MÜT szerinti területen azonban nem.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú hatóság megállapította, hogy az általa megadott időszakon és területen szabálytalan bányászati tevékenységet végzett a felperes, megsértette a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 41.§ (3) bekezdésében foglaltakat. Ezen túlmenően a Bt. 26/A.§ (5) bekezdése szerint a bányavállalkozó a bányatelek megállapításától számított öt éven belül köteles a kitermelést megkezdeni, melyre nézve a bányavállalkozó a bányatelekre vonatkozó legfeljebb egy alkalommal kérheti a kitermelést, illetve az üzemszerű tárolás megkezdésével megállapított határidő, legfeljebb öt évben történő meghosszabbítását. Amennyiben a bányavállalkozó a kitermelés megkezdésére megállapított határidőt engedély hiányában elmulasztja, úgy a bányászati jogát a felügyelet törli.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú hatóság 2010. december 8-án kelt VBK/3543/9/2010. számú határozatával a **V2**-dolomit védnevű bányatelekben megnyilvánuló bányászati jogot törölte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság, az alperes az elsőfokú döntés 2011. január 26. napján 5/3/2011. számú határozatával helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indoklása szerint a bányatelek módosítására a bányatelek megállapítására vonatkozó szabályokat megfelelően kell alkalmazni, a Bt. 26/B.§ (3) bekezdésének nyelvtani értelmezése alapján megállapítható, hogy a bányatelek módosítása körébe esik valamely bányatelek bővítése, csökkentése, egyesítése vagy megosztása. Ebből következően a **V2**-dolomit bányatelek 2001. évben került megállapításra, szemben a felperes azon álláspontjával, hogy a bányatelket már 1993-ban megállapították, és a későbbiekben, 1995-ben és 2001-ben csak módosítására került sor.

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a **V1**-dolomit és a **V2**-dolomit védnevű bányatelkek egymással nem azonosak, a jogszabályi rendelkezések helyes értelmezése szerint a **V2**-dolomit bányatelket az 1088/2001. határozat hozta létre, ezzel a határozattal új bányatelek megállapítására került sor.

Hangsúlyozta, hogy a peres felek között nem volt vitás az a tény, hogy a 2001-ben a bányatelkek megosztásakor a korábban **V1**-dolomit védnevű bányatelek vonatkozásában kiadott MÜT hatályát nem érintette semmiféle hatósági intézkedés. A bányahatóság ebből a tényből kiindulva jogszerűen vizsgálta, hogy a **V2**-dolomit védnevű bányatelken végzett kitermelés megegyezik-e azzal a területtel, amelyet a korábban érvénybe lévő MÜT megjelölt kitermelési területként. Miután a hatóságok vizsgálata arra az eredményre vezetett, hogy a kitermelés olyan területrészen zajlott, mely nem szerepelt a MÜT-ben, és amelyre vonatkozóan hatósági engedély hatálya nem terjedt ki, a hatóság megalapozottan foglalt állást akként, hogy a jogszerűtlen magatartással a bányavállalkozó nem szerkezhetett jogot, azaz az engedély nélkül végzett kitermelés nem minősíthető a kitermelés megkezdésének.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének, valamint az alperesi és az elsőfokú hatóság határozatainak megváltoztatását kérte oly módon, hogy a bányászati joga ne kerüljön törlésre. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, valamint az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete azért jogsértő, mert jogsértő alperesi határozatról állapította meg, hogy az jogszerű. Hangsúlyozta, hogy a MÜT 1999-2003 évre szólt és érvényes volt. Ebből kifolyólag jogellenesen állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy a felperes szabálytalan bányászati tevékenységet végzett, mert a MÜT a kitermelés területére nem terjedt ki. Hangsúlyozta, hogy a tényleges kitermeléssel érintett terület szerepel a MÜT-ben, az engedély hatálya arra, mint tartalék területre szintén kiterjedt. Sérelmezte, hogy a szabálytalan bányászati tevékenységét nem külön eljárásban vizsgálta a bányakapitányság. Álláspontja szerint a **V2**-dolomit védnevű bányatelek nem 2001-ben, hanem 1993-ban került megállapításra és 1995-ben bővítésre. A bányatelek térben behatárolható egységként létezik, csupán formailag került többször megosztásra, mely soha nem eredményezett új bányatelek megállapítást, hanem csak a korábbiak módosítását. Hangsúlyozta, hogy ezek alapján a perbeli eljárás eleve alaptalan volt. A kitermelés jogszerűtlenségét sem lehetett volna a hatóságoknak tényként kezelni, hanem külön bizonyítási eljárás keretében kellett volna vizsgálni azt. Az elsőfokú hatóság és ennek nyomán az alperes is olyan tényre alapította határozatát, amely nem nyert bizonyítást, mindössze a bányakapitányság egyoldalú megállapítása volt, hogy a MÜT nem tartalmazta a kitermeléssel érintett területet.

Az alperes a felülvizsgálati kérelemre tett nyilatkozatában lényegében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte,

hivatkozva az alperesi határozat indoklási részére, a kereseti ellenkérelemre, valamint az elsőfokú bíróság indoklásában kifejtettekre, melynek jogi érvelését megalapozottnak tartotta.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal mindenekelőtt abban, hogy mivel a Bt. 26/B.§ (3) bekezdése szerint a bányatelek módosítására a bányatelek megállapítására vonatkozó szabályokat kell alkalmazni a **V2**-dolomit bányatelek a módosításkor, azaz 2001. évben került megállapításra.

A fentiekből következően a hatóság, amikor a **V2**-dolomit bányatelken munkaterv szerinti ellenőrzést tartott, akkor egy önálló bányatelken folyó kitermelési munka jogszerűségét vizsgálta. A hatóság, amint ezt az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, megfelelő bizonyítási eljárás során megállapította, hogy a bányatelken - a megnyitást követő öt éven belül - csak 2002-ben történt kitermelés. A kitermelés jogszerűsége az érvényes MÜT alapján állapítható meg. A felperes a bányatelek megnyitását követően nem engedélyeztetett önálló MÜT-t, így a hatóság a korábban a megosztás előtti területre jóváhagyott és 1999-2003. évekre érvényes MÜT alapján vizsgálta a kitermelési helyszín megfelelőségét. A felperes felülvizsgálati kérelmében előadottakkal szemben a közigazgatási eljárásban tett nyilatkozata és az azzal egyező hites bányamérő nyilatkozata, valamint a bányatérképek azt igazolták, hogy a felperes 2002. évben a kitermelést a hatóság által nem engedélyezett területen végezte. Figyelemmel a Bt. 41.§ (3) bekezdésében foglaltakra mind a hatóság, mind az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes szabálytalanul folytatta a bányászati tevékenységet.

A felperes részére a kitermelés megkezdésére nyitva álló határidő 2006. április 6-án letelt, a felperes a határidő meghosszabbítását nem kezdeményezte, és a bányászati tevékenységét határidőben, a 2003. december 31-ig hatályos MÜT által engedélyezett területen nem kezdte meg. A felperes azon hivatkozása, hogy 2002. évben végzett

kitermelést, nem foghatott helyt, mivel a Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a szabálytalan, engedély, MÜT nélkül, illetőleg attól eltérően végzett esetleges kitermelés nem feleltethető meg az elmulasztott, jogszerű bányászati tevékenységnek. Az pedig, hogy 2002. évben valóban kitermelésre ki nem jelölt területen, és ezért figyelembe nem vehető szabálytalan bányászati tevékenység történt a közigazgatási iratanyagból egyértelműen megállapítható, amint ezt az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette.

A Bt. 26/A.§ (6) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy a bányafelügyelet a bányavállalkozó bányászati jogát törli, ha a kitermelést, illetve az üzemszerű tárolás megkezdésére megállapított határidőt engedély hiányában elmulasztja. Tekintettel arra, hogy a felperes nem vitásan ezt a határidőt elmulasztotta, helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor alperesi hatóságnak a felperes bányászati jogát törölő határozatát jogszerűnek értékelte.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/ 1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2013. február 27.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró